
[2017-21-RE](#)

CAUSA 2017-21-RE

(Pacheco Da Silva c/ CASS)

Número de registre 200-2017. Recurs d'empara

Aute del 16 d'octubre del 2017

BOPA núm. 69, del 25 d'octubre del 2017

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 de juliol del 2017, per la representació processal de la Sra. Clementina Pacheco Da Silva mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 14 de juliol del 2017 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2017-21-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 36.2, 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 14 de juliol del 2017;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Arguments de la recurrent

- Contràriament a la decisió del Tribunal Constitucional, la recurrent al·lega que la resolució impugnada del Tribunal Superior de Justícia no estava motivada, era arbitrària i no estava fonamentada en Dret.

- Considera que el Tribunal Constitucional és plenament competent per apreciar si s'ha vulnerat l'article 10 de la Constitució.

- Concretament, al·lega que és totalment aberrant, arbitrari i irraonable considerar que l'acta del 21 d'octubre del 2010 signada per una funcionària de la CASS sigui una "*declaració de voluntat*" de la Sra. Allemane quan aquesta no va signar el document, ni en va ratificar el seu contingut, document que no reuneix els requisits mínims exigits per l'ordenament jurídic per ser qualificat d'aquesta manera.

- Segons el parer de la recurrent, la resolució de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia incorre en una clara vulneració dels principis de la càrrega probatòria, ja que en cap cas la resolució esmentada distribueix la càrrega de la prova en relació amb aquests principis.

- Per tant, davant les acusacions de la CASS, d'acord amb les quals la recurrent havia treballat durant el seu període de baixa, corresponia a aquesta aportar-ne la prova corresponent, prova que no consta en les actuacions.

- D'altra banda, pel que fa a la declaració dels testimonis, el Tribunal Superior de Justícia va considerar que les seves declaracions no eren precises i no podien valorar-se com una prova contrària.

- Per tots aquests motius, la recurrent considera que cal estimar aquest recurs de súplica i declarar l'admissibilitat a tràmit del recurs d'empara formulat contra la sentència del 17 de novembre del 2016 i contra l'acte del 2 de març del 2017, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. En la seva decisió del 14 de juliol del 2017, el Tribunal Constitucional va recordar que el recurs d'empara no és una tercera via de recurs judicial i que el Tribunal Constitucional no és un tribunal de tercera instància, ni un tribunal de cassació.

2.2. També va recordar que l'apreciació i la valoració de les proves correspon als tribunals ordinaris i que el Tribunal Constitucional només és competent si es desprèn del cas concret, una apreciació absurda i arbitrària de les proves que derivi en una decisió irraonable o erròniament fonamentada en Dret.

2.3. En aquesta causa, el Tribunal Constitucional va declarar que el Tribunal Superior de Justícia havia procedit a una valoració circumstanciada i detallada de les proves aportades per la recurrent, així com a una valoració de les declaracions de la Sra. Allemane, com les dels altres testimonis i de les al·legacions de la seva representació lletrada en relació amb la qüestió de saber si la recurrent havia treballat durant la seva baixa per malaltia, justificant d'aquesta manera la seva condemna al reemborsament dels imports que havia percebut de manera indeguda i al pagament d'una multa per falta greu.

2.4. Per consegüent, el Tribunal Constitucional va declarar la inadmissió a tràmit del recurs d'empara

presentat per la representació processal de la recurrent.

2.5. D'acord amb els articles 38 i 89.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, la recurrent interposa ara un recurs de súplica.

2.6. Aquest recurs de súplica adreçat contra la decisió del Tribunal Constitucional té per objecte dur a aquest Tribunal a reconsiderar la seva decisió d'inadmissibilitat a tràmit a la vista de nous arguments aportats per la part recurrent.

2.7. Ara bé, en aquesta causa la recurrent reproduïx els arguments essencials del seu recurs d'empara declarant en diverses ocasions que reitera els arguments ja exposats en ell.

2.8. Per tant, des del moment en què el recurs de súplica no aporta cap argument jurídic nou en relació amb aquells que ja van ser plantejats en el recurs d'empara, el Tribunal Constitucional no disposa d'elements nous que, si s'hagués escaigut, li haguessin permès reconsiderar la seva decisió del 14 de juliol del 2017.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la Sra. Clementina Pacheco Da Silva contra l'aute del Tribunal Constitucional del 14 de juliol del 2017 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2017-21-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 16 d'octubre del 2017.

Isidre Molas Batllori
President

Dominique Rousseau
Vicepresident

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona
Magistrat

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

